

ESTEBAN ZAZPI DE VASCOS

Advent a tengeren

*Jöjj, urunk Jézus király,
Te vagy a fehér sirály,
Ki az árbócunkra száll:
Földet kiált – új hazát.*

*S talán egy más csillagot,
Amely nappal is ragyog
Nekem ma nem, hát másnak.
Csodát hoz, békét, házat,
Tündéri látszatot,
Teremtő alázatot...*

*Jöjj, szegények királya.
Lelkemnek te légy virága,
Hisz megőszülten várlak,
Mint ki örökre fáradt,*

*Mint az oktalan állat
Keresem azt a jászlat,
Ágyat s mélyén a vágyat,
A semmibe tűnt társat,
Ki poharamba bort önt,
mert értem csak egy vers jön.
Tán a hazám lesz, rejtek
Hol nem sír föl a gyermek...*

Gázel kedvese szeméről

*Szemednek mélyén
mór tüzek égnek,
hamvadok bennük
hogyha rám nézel,
gyermeked leszek,
fia a szélnek –
hiába küzdök
pőrán a véggel...*

*Örök mélabú,
szemed, mint onix,
neved, ha kimondom,
elfogy a Hold
s tefeléd
csak szélbe hintett
por visz...
Mondd ki,
mondj ki,
mielőtt meghalok...*

Toledo. 1766.

Éji tűz

*Anyád örmény menekült,
Apád andalúz talán,
Ki a mórból messze tűnt,
De lehetne katalán...*

*Két pusztulásból lettél
Számomra titkos csoda,
Mediterrán partszegély
Kit vágyva vágy Córdoba.*

*Páros elmúlás harca
Úz a máshoz, nem nekem
Tart meg, árva szavadra
Vár, minden győz ellenem...*

*S én egyre messzibb vagyok,
Csak álom vagy, szédület,
Hoznak, visznek angyalok,
Mint az éjbe hullt tüzet...*

Salamanca, 1773

Kedvese hajára

*Semmi földön énekel kit ősz szült
Alig szerettelek mégis őszülsz*

*Örmény havakra emlékszik hajad
Válladig omlott s az éj meghasadt*

*Dér csillan mélyén színezüst veszély
Gyilkosok várnak ránk de te ne félj*

*Hozzám öregszel mint a délibáb
Ha borul az ég s elhull a virág*

*Szeretlek, szeretlek mégis őszülsz
Alkonyatkor rád gondolt egy órült*

Córdoba, 1764